

Παναγιώτης Μαυροειδής

Οι στολές των ενωμοταρχών της χωροφυλακής ήταν που έλλειπαν από το σκηνικό.

Βγήκαν οι τέσσερις, μετά την **σύνοδο του Eurogroup**, να παπαγαλίσουν χίλια δυο. Πρακτικά όμως, για να εκφωνήσουν ένα άθλιο **τελεσίγραφο**. Επιχειρούν ένα δημόσιο εξευτελισμό, που υπερβαίνει την ελληνική κυβέρνηση. Αφορά και στοχεύει κάθε σκέψη διαπραγμάτευσης και αντίρρησης μέσα στο “βασίλειό” τους.

Το **70%** της παρέμβασης του προέδρου του Eurogroup **Γιερούν Ντάισελμπλουμ** Ντάισελμπλουμ ήταν μια επανάληψη μόλις 2-3 φράσεων και λέξεων: Παράταση, υπάρχον πρόγραμμα, δεσμεύσεις, υποχρεώσεις, προθεσμία μέχρι Παρασκευή. Αυτά και τέλος.

Ο “φίλος” επίτροπος Οικονομικών Υποθέσεων **Π. Μοσκοβισί** ήταν πιο λιγομίλητος: Παράταση, δεσμεύσεις. Αυτά.

Δεν χρειάζονταν επιχειρήματα ή άλλες σάλτσες. Το ρητό που ‘χε χαράξει στα **κανόνια** του ο Λουδοβίκος ο ΙΔ΄, έγραφε τούτο: **“Το τελευταίο επιχείρημα των βασιλέων”**

Εκεί είμαστε. Δεν είναι κανόνια, αλλά είναι αυτός ο ανηλεής και αδυσώπητος κοινωνικός πόλεμος σε βάρος του κόσμου της εργασίας όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και σε όλες της χώρες της ΕΕ, που έχει μια οσμή χειρότερη και από αυτή του θανάτου. Εδώ δε χωράνε χαριεντισμοί και αυταπάτες.

Αυτός ο **ξέχειλος φασισμός**, είναι επίδειξη δύναμης και απειλή συντριβής, αλλά όχι ένδειξη υπεροχής. Το αντίθετο: “Το ευρώ εξακολουθεί να είναι ένα ισχυρό νόμισμα”, είπε σε μια στιγμή ο Ντάισελμπλουμ! Έχει προχωρήσει λοιπόν τόσο η ανησυχία τους! Μόνο που θέλουν να μας πάρουν στο γκρεμό μαζί τους.

Την περασμένη Πέμπτη, ό ίδιος ο πρωθυπουργός σήκωσε το βάρος μιας “απογευματινής συμφωνίας” με τον πρόεδρο του Eurogroup για έναρξη των **“τεχνικών συζητήσεων”**, με

τους εκπροσώπους των “θεσμών”. Η κυβέρνηση πανηγύρισε για διαπραγματευτική επιτυχία στο δρόμο προς τη συμφωνία..

Η ουσία ήταν αλλού. Μετά το πρώτο διαπραγματευτικό ατόπημα της απόσυρσης από το τραπέζι (πριν ακόμη καθίσει κανείς σε αυτό!) της **διαγραφής του χρέους**, ήρθε και η πολιτική παράδοση στα του μνημονίου/προγράμματος: **“Συμφωνούμε στο 70% των μεταρρυθμίσεων-θα φέρουμε ισοδύναμα μέτρα για το 30% που διαφωνούμε”**.

Αφού τα έβαλαν στη τσέπη τους οι “εταίροι”, πήγαν παρακάτω...

Ο υπουργός Οικονομικών Γιάννης Βαρουφάκης, στη δική του συνέντευξη, είπε ότι του προτάθηκε από τον Μοσκοβισί ένα άλλο σχέδιο απόφασης που “αν δεν αποσυρόταν θα το υπόγραφα αμέσως”. Με αυτό η Ελλάδα θα δεχόταν και θα ζητούσε **παράταση της δανειακής σύμβασης και των υποχρεώσεων** που τη συνοδεύουν μέχρι να γίνει η νέα συμφωνία. Το δικαιολογητικό σχήμα είναι γνωστό, αλλά εντελώς έωλο: Υποτίθεται, κατά ΣΥΡΙΖΑ, πως είναι άλλο πράγμα οι συμβάσεις εξυπηρέτησης του χρέους και άλλα τα μνημόνια. Στην ουσία, η κυβέρνηση έκανε **ακόμη ένα, τρίτο διαπραγματευτικό βήμα πίσω**, έστω και αν αυτό δε συνομολογήθηκε ρητά, μιας και η Γερμανία ήταν ακόμη πιο ορεξάτη και ήθελε αυτή τη στιγμή όχι απλά υποταγή αλλά ...αίμα.

Με αυτά τα τρία δεδομένα στο τσεπάκι, οι λύκοι της ΕΕ, επιχειρούν να επιβάλλουν μια **ατιμωτική συμφωνία** με την κυβέρνηση. Και στο ουσιαστικό και στο συμβολικό μέρος.

Η κυβέρνηση, παρά το γεγονός ότι οι πλατείες είναι γεμάτες, φαίνεται να γνωρίζει και να προτιμά μόνο μια συγκεκριμένη τακτική της κινέζικης πολεμικής τέχνης: όταν σε τραβάει ο αντίπαλος και περιμένει να αντισταθείς, εσύ αφήνεις ολωσδιόλου να σε τραβήξει προς το μέρος του, με την ελπίδα να χάσει αυτός την ισορροπία του...

Είναι μια τακτική που δεν αποδεικνύεται ως τώρα σοφή. Όπως δεν αποδείχτηκε σωστός και ο ισχυρισμός ότι τα ζητήματα της ευρωζώνης και της ΕΕ δε θα ήταν του παρόντος μπροστά στην αντιμετώπιση των επειγόντων οικονομικών προβλημάτων. Και όμως τέθηκαν “με το καλημέρα”. Είναι η μεγάλη μάχη που πρέπει να δοθεί... Διευθέτηση δεν μπορεί να υπάρξει. Ή αγώνας ρήξης και ανατροπής ή ταπεινωτική παράδοση.

Η αξιοπρεπής στάση είναι μία και μοναδική: Καμία νέα συμφωνία-γέφυρα σε μνημόνιο με τους δυνάστες της ΕΕ και τους τοκογλύφους του διεθνούς κεφαλαίου!

ΥΓ: Είπε και κάτι άλλο ο Γιάννης Βαρουφάκης: **"Εμείς προσφερθήκαμε να απόσχουμε για ένα διάστημα μερικών μηνών από την εφαρμογή του δικού μας προγράμματος"!**

Καταλαβαίνουμε τι συζητάμε;

Το γεγονός και μόνο ότι μια κυβέρνηση εκλεγμένη μόλις πριν μερικές μέρες, πρέπει να θέσει στην έγκριση της ΕΕ την εφαρμογή και αυτών των ελάχιστων μέτρων "αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης", δεν κάνει να ηχούν παράταιρα και ψεύτικα τα λόγια περί "δημοκρατικής ΕΕ" που είναι το "κοινό και ακριβό μας σπίτι"; Τι μαζοχισμός είναι αυτός;